

ZAŁĄCZNIK DO UCHWAŁY NR 134 /2016

RADY MIEJSKIEJ W OSTRÓDZIE

z dnia 30.03 2016 r.

**Miejski Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz
Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Ostródzie na
lata 2016-2018.**

Wstęp

Przemoc w rodzinie nadal w wielu środowiskach traktowana jest jako temat bardzo wstydlivy, godzący w prywatność każdego człowieka, a informacje o tym zjawisku pozostają "w czterech ścianach mieszkania", w których często dochodzi do przemocy. Wokół zjawiska przemocy funkcjonuje wiele mitów, stereotypów i przekonań takich jak: *"brudy pierze się we własnym domu"*, *"wolność Tomku w swoim domku"*, *"co to za ptak, co własne gniazdo kala"*, *"nie ma śladów nie ma przemocy"*, *"widocznie nie dosyć się starałaś"*, *"powinnaś wytrzymać wszystko dla dobra dzieci, dzieci powinny mieć ojca"*, *"wszystko przez picie, poza tym -to dobry mąż i ojciec"*, *"widocznie go sprowokowała"*, *"gwałt małżeński nie istnieje"*. „Wbrew stereotypom przemoc domowa występuje nie tylko w rodzinach z tzw. marginesu społecznego, ale we wszystkich grupach społecznych, także tych uważanych za harmonijnie funkcjonujące. Ponadto, co warto podkreślić, za bardziej prawdopodobne przyjmuje się, że ludzie zostaną zabici, napadnięci, pobici uderzeni, spoliczkowani we własnym domu przez członków własnej rodziny niż gdzie indziej. (K. Browne, M. Herbert *Zapobieganie przemocy w rodzinie*, Warszawa 1999r). Problem przemocy w rodzinie jest niezwykle trudny, ponieważ u jego podstaw leży więź rodzinna jak i fundamentalna zależność uczuć i wartości. Ofiarą przemocy domowej może stać się każdy, niezależnie od płci, wieku, statusu społecznego itp..

Podstawowym dokumentem regulującym działania w zakresie przemocy w rodzinie jest Ustawa z dnia 25 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2015r., poz. 1390 z późn. zm.). Przemoc w rodzinie w świetle ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, to: jednorazowe lub powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób najbliższych, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienie i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Regulacje prawne w Polsce, w tym ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, definiują przemoc w rodzinie jako działanie (lub zaniechanie):

- intencjonalne,
- narażające na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność , nietykalność cielesną, wolność,
- powodujące realne szkody,
- wywołujące ból, cierpienie, krzywdy moralne.

Przemoc jest zjawiskiem złożonym, na którego wystąpienie wpływ ma szereg czynników. Do odróżnienia przemocy w rodzinie od innych niepożądanych problemów rodzinnych, zwraca się uwagę na występowanie charakterystycznych cech:

- intencjonalność – działalność osób stosujących przemoc są nieprzypadkowe i zamierzone,
- dysproporcja sił- w relacji jedna ze stron ma zawsze przewagę nad drugą- ofiara jest słabsza a sprawca silniejszy. Źródłem dysproporcji sił jest zazwyczaj status społeczno-ekonomiczny sprawcy i ofiary,
- naruszania praw i dóbr osobistych- sprawca wykorzystuje przewagę siły naruszając podstawowe prawa ofiary,
- realność szkód i cierpienia ofiar – powodowanie szkód fizycznych, psychicznych, w szczególności emocjonalnych, lub ekonomicznych.

Przemoc domowa ma różne oblicza. Możemy ją podzielić na :

- przemoc gorąca – charakteryzuje się agresją słowną i fizyczną, związana jest z odreagowaniem emocji na osobach najbliższych. Sprawca gorącej przemocy przeżywa czasem chwile poczucie winy i może angażować się w doraźne próby naprawiania szkód,
- przemoc chłodna- jest pozbawiona gwałtownych wybuchów, emocji, polega na realizowaniu przez sprawcę specyficznego scenariusza zapisanego w jego umyśle. Sprawca chłodnej przemocy na ogół nie uświadamia sobie, że dokonuje aktów przemocy, ponieważ znajduje uzasadnienie nawet dla wyraźnego okrucieństwa.

Przemoc w rodzinie przybiera różne formy:

- przemoc fizyczna – jej celem jest zadanie ofierze bólu fizycznego, uszkodzenie ciała, pogorszenie jej zdrowia lub pozbawienie życia. Obejmuje takie zachowania jak: kopanie, duszenie, popychanie, policzkowanie, nieudzielanie koniecznej pomocy, itp. przemocy fizycznej najczęściej towarzyszy przemoc psychiczna.
- przemoc psychiczna – to izolacja, ograniczanie snu i pożywienia, narzucanie własnych sądów, wyzywanie, upokarzanie , zastraszanie, niszczenie poczucia bezpieczeństwa,

- przemoc seksualna – to zachowanie zmuszające ofiarę do podjęcia niechcianych zachowań seksualnych lub zdeprecjonowanie jej seksualności, zmuszanie do oglądania obrazów o treści seksualnej. Przemoc seksualna często współwystępuje z przemocą psychiczną i fizyczną,
- przemoc ekonomiczna – to zachowanie, którego celem jest ekonomiczne uzależnienie ofiary od sprawcy,
- przemoc emocjonalna - to ciągłe krytykowanie, poniżanie, obmawianie mające na celu zniekształcenie u osoby doświadczającej przemocy obrazu własnej osoby i podważenie poczucia własnej wartości,
- zaniedbywanie – może występować w formie fizycznej, emocjonalnej, psychicznej lub ekonomicznej.

Każdy rodzaj przemocy może przybierać formę aktywną lub pasywną. Aktywna przemoc obejmuje akty nadużyć fizycznych, psychologicznych lub seksualnych, w których atak fizyczny jest bezpośrednio kierowany na ofiarę. Pasywna przemoc wyraża się zaniedbaniem. Zaniedbanie nie wiąże się ze stosowaniem siły fizycznej, jednak może powodować obrażenia fizyczne i psychiczne. (K.Browne.M. Herbert, Zapobieganie przemocy w rodzinie. Warszawa 1999. s.24). Wyróżnia się także czynniki, które określają wystąpienia przemocy w rodzinie:

- dziedziczenie wzorca przemocy z rodziny pochodzenia,
- nadużywanie alkoholu lub środków psychoaktywnych,
- status zawodowy partnerów,
- status socjoekonomiczny- duże różnice w statusie społecznym partnerów zwiększają ryzyko przemocy.

Przemoc może dotyczyć relacji w obrębie:

- rodzice /opiekunowie wobec dzieci,
- wobec małżonka/ partnera w związku,
- wobec osób starszych w rodzinie.

Przemoc w rodzinie nie jest jednorazowym zdarzeniem, ma tendencje do powtarzania się i to w dość charakterystycznym rytmie tzw. Cykl przemocy (zjawisko opisane przez Lenore Walker).

- Faza narastającego napięcia – to tak zwana "cisza przed burzą", charakteryzuje się stopniowaniem zachowań przemocowych w stosunku do ofiary w coraz to bardziej gwałtowny sposób.
- Faza ostrej przemocy - najczęściej niekontrolowany wybuch, nieadekwatny do przyczyny. Sprawca wykazuje dużą agresywność wobec rodziny. Często w fazie ostrej przemocy osoby krzywdzone postanawiają szukać pomocy, zmienić swoją sytuację. Podejmują działania interwencyjne np. Wezwanie policji, złożenie sprawy rozwodowej, odejście od partnera. Sprawca po wyładowaniu swojej złości i gniewu uspokaja się, często uświadamia sobie ogrom szkód i cierpień, które spowodował. Do tego dochodzi lęk, że partnerka może zrealizować swoje zamierzenia. Czynności sprawcy sprowadzają się do próby naprawy szkód.
- Faza miodowego miesiąca – oprócz zachowań mających na celu poprawę relacji z partnerką – sprawca może podejmować działania czyniące ofiarę odpowiedzialną za to, co dalej stanie się z ich związkiem. Stopniowo sprawca przestaje być miły, napięcie ponownie narasta i faza kończy się nawrotem przemocy.

I. Charakterystyka problemu przemocy w rodzinie na poziomie ogólnopolskim.

1.1 W 2014 r. na zlecenie Ministerstwa Parcy i Polityki Społecznej zostały przeprowadzone badania naukowe przez firmę WYG PSDB Sp. z o.o. z Warszawy pn. *Diagnoza i porównanie skali zjawiska przemocy w rodzinie oraz ocena efektywności działań podejmowanych na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie*. Badanie zostało zrealizowane na próbie losowo-warstwowej 3000 dorosłych mieszkańców Polski. Badanie dotyczyło przemocy w rodzinie wobec osób dorosłych i dzieci.

Badania składały się z trzech raportów:

Raport nr 1 – Badania porównawcze oraz diagnoza skali występowania przemocy w rodzinie wśród osób dorosłych oraz dzieci z podziałem na poszczególne formy przemocy wraz z opisem charakterystyki ofiar przemocy i sprawców.

- W roku 2014, 24,7 % respondentów deklarowało, że w ciągu swojego życia osobiście doświadczyło co najmniej jednej z 4 form przemocy. Większość z nich doświadczyła jednej formy przemocy (64%), znacznie mniej badanych było ofiarą dwóch form przemocy -28,2%. Kobiety istotnie częściej niż mężczyźni przyznawały się do doświadczenia przemocy.
- Respondenci najczęściej deklarowali doświadczenie przemocy psychicznej (17,3%). Istotnie rzadziej wskazywali na przemoc fizyczną (15,8 %).
- Do stosowania przemocy przyznało się 9,3% badanych. Badani najczęściej deklarowali bycie sprawcą przemocy psychicznej.

- Spośród badanych osób 18,6% zadeklarowało bycie bezpośrednim świadkiem przemocy. Najczęściej respondenci byli świadkami przemocy psychicznej (12,3%). Istotnie mniej wskazań miała przemoc fizyczna (9,2%). Bardzo niewielu respondentów stwierdziło, że było świadkami przemocy ekonomicznej (3,7%). 0,5% badanych przyznało, że było świadkami przemocy seksualnej.
- Tylko 7,2% respondentów przyznało, że było zarówno ofiarą jak i sprawcą któregoś z rodzajów przemocy. Najczęściej sytuacja bycia zarówno ofiarą jak i sprawcą dotyczyła przemocy psychicznej (4,5%). Drugim wskazaniem była przemoc fizyczna (3,5%), następnie przemoc ekonomiczna (0,3%).
- Ponad 33,7% badanych zadeklarowało całkowity brak kontaktu z jakąkolwiek formą przemocy.
- Zgodnie z deklaracjami ofiar, przemoc najczęściej stosowana była wobec kobiet. W relacjach ofiar najczęściej przemoc dotyczyła osoby młode. Przeważały wskazania dla wieku 18-29 lat (35,4%) i 30-39 lat (23,2%). Najrzadziej wskazywano na osoby najstarsze (powyżej 60 roku życia 5,4%) i najmłodsze (poniżej 18 roku życia-7,1%).
- Ofiary najczęściej deklarowały posiadanie wykształcenia średniego (35,1%) i wyższego (31%) w czasie, gdy doszło do aktu przemocy.
- Wśród ofiar przeważały osoby pozaostające w związku małżeńskim.
- Wyniki badań wskazały na silną zależność pomiędzy byciem ofiarą, bądź świadkiem przemocy w dzieciństwie a byciem ofiarą przemocy w życiu dorosłym. Aż 71,3% ofiar i 75,7% świadków przemocy w dzieciństwie doświadczało także przemocy w rodzinie w życiu dorosłym.
- Według relacji ofiar i świadków, sprawcami przemocy w rodzinie najczęściej byli mężczyźni. Ponad połowa ofiar (56,8%) zadeklarowała, że sprawca przemocy był w wieku 30-49 lat. Relacje ofiar i świadków były w dużym stopniu zgodne gdy mówiono o wykształceniu sprawców. W obu grupach najczęściej wskazywano na wykształcenie zasadnicze zawodowe lub średnie (ofiary -24,4% i 34,7%; świadkowie -29,4% i 32,6%).
- W zgodnej relacji ofiar i świadków, około 80% wszystkich sprawców przemocy pozostawało w związku małżeńskim, a jedynie 10% było panną lub kawalerem.
- Według relacji ofiar, największą grupę osób dorosłych doświadczających przemocy w rodzinie, stanowiły osoby mieszkające na wsi (38,0%).
- Spośród wszystkich odpowiedzi ofiar przemocy, najwięcej (28,8%) wskazywało na występowanie w rodzinie problemu z alkoholem, brak pieniędzy (7,6%), problemy małżeńskie (7,9%), nic szczególnego (17,3%) oraz inne problemy (15,4%).
- Wśród osób mających dzieci do 18 roku życia, do stosowania przynajmniej jednej z form przemocy wobec dzieci przyznało się w 2014 roku 6,7% ankietowanych. Z deklaracji respondentów mających dzieci do 18 roku życia wynika, że najczęściej stosowali oni wobec dzieci przemoc psychiczną (4,7%) i fizyczną (3,4%).
- Ofiary wskazywały na przedział w wieku 10-14 lat, jako okres, w którym najczęściej dochodziło do przemocy (53,6%). Sprawcy przemocy z kolei deklarowali, że najwięcej aktów przemocy miało miejsce wobec dzieci w wieku 5-9 lat (37,1 %) i 10-14 lat (30,6%). Według ofiar i świadków przemocy, wśród sprawców przeważali mężczyźni.
- Według sprawców, przemocy wobec dzieci istotnie częściej dopuszczali się osoby z wykształceniem wyższym (49,4%).

Raport nr 2 – Diagnoza zjawiska przemocy i możliwości uzyskania pomocy w sytuacji doświadczania przemocy w percepcji dzieci i młodzieży.

Badanie przeprowadzono na przełomie września i października w 2014r., na próbie losowej liczącej 1.210 osób z całej Polski. Uczestnikami badania były dzieci i młodzież w wieku od 11 do 17 lat (uczniowie reprezentujący każdy poziom systemu szkolnego: szkołę podstawową, gimnazjum i szkołę średnią).

- Około 37% badanych dzieci i młodzieży szacuje, że ich rówieśnicy mogą doświadczać różnych przejawów przemocy w rodzinie w różnej skali.
- Wśród 1210 badanych uczniów, średnio 6% uznało, że ich sytuacja jest podobna do sytuacji opisywanych w kwestionariuszu, co oznacza, iż mogli oni doświadczyć co najmniej jednego z badanych przejawów przemocy.
- Najczęściej doświadczyli przejawów przemocy fizycznej (31%), a następnie zaniedbania (19%) i przemocy psychicznej (11%). 4% wskazało na doświadczenie przemocy seksualnej.
- Dziewczynki doświadczały częściej niż chłopcy przemocy fizycznej (35%-dziewczynki, 27%- chłopcy) i zaniedbywania (22%-dziewczynki, 17%- chłopcy).
- Dzieci i młodzież z dużych i średnich miast częściej wskazywały na doświadczenie przejawów przemocy fizycznej (42% i 40%) niż respondenci mieszkający na wsi (25%).
- Uczniowie, którzy nie posiadają rodzeństwa częściej (11%) niż uczniowie posiadający rodzeństwo (3%)

deklarowali doświadczenie przemocy seksualnej.

- Przemocy fizycznej oraz zaniedbania częściej doświadczały dzieci deklarujące, że sytuacja materialna ich rodzin jest gorsza niż większość ich rówieśników (56%- przemoc fizyczna, 42%-zaniedbanie).
- Dzieci i młodzież, które oceniały się, jako dobrzy uczniowie rzadziej doświadczały przemocy psychicznej niż ich koledzy, którzy oceniali się, jako słabi uczniowie.
- Wśród uczniów, którzy doświadczyli przemocy seksualnej ujawniła się statystycznie istotna różnica związana z płcią. Okazało się, że odsetek dziewcząt doświadczających często (2-3 razy w miesiącu lub częściej) przemocy seksualnej (43%) jest istotnie wyższy od odsetka chłopców (17%).
- 17% badanych uczniów było świadkiem lub wie, że pomiędzy ich rodzicami/opiekunami doszło do aktów przemocy fizycznej, a 13% dzieci i młodzieży było świadkiem lub wie o przemocy psychicznej.
- Dzieci i młodzież, które doświadczyły przemocy w rodzinie wskazywały, że pomocy szukały u nauczycieli, wychowawców, pedagogów/psychologów szkolnych, lekarzy/pielęgniarek oraz u przyjaciół, rodziny i bliskich osób.
- Średnio 30% uczniów doświadczających przemocy oceniła, że przynajmniej jedno z rodziców/opiekunów prawnych nadużywa alkoholu.
- Badani uczniowie najczęściej deklarowali gotowość do poszukiwania pomocy w sytuacji doświadczania przemocy fizycznej (75%) oraz seksualnej (72%) w przypadku, gdyby byli jej ofiarami. Rzadziej respondenci poszukiwaliby pomocy w przypadku zaniedbywania (65%), a najrzadziej w przypadku doświadczenia przemocy psychicznej (44%).
- Uczniowie biorący udział w badaniu najczęściej akceptowali karanie „laniem” za palenie papierosów i picie alkoholu (po 39%), popełnienie drobnej kradzieży (38%) oraz okazywanie braku szacunku rodzicom (31%). Rzadziej akceptowały karanie „laniem” za wagary (24%), za kłamstwo (6%) oraz nie wracanie do domu o określonej porze i zniszczenie cennej rzeczy (po 9%).

Raport nr 3 – Ocena efektywności systemu przeciwdziałania przemocy przez profesjonalistów.

Badanie zrealizowane zostało na przełomie sierpnia i września 2014 roku, na próbie losowej liczącej 2711 osób z całej Polski. Uczestnikami badania były osoby zajmujące się problematyką przemocy w rodzinie, w tym: pracownicy socjalni, policjanci, kuratorzy sądowi, członkowie gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, przedstawiciele oświaty, przedstawiciele ochrony zdrowia.

- Intensywność kontaktów z osobami doświadczającymi przemocy zależy od typu instytucji. Najczęściej takie kontakty mieli przedstawiciele policji (94%), gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych (94%) oraz kuratorzy sądowi (94%), a następnie pracownicy pomocy społecznej (90%) pracownicy organizacji pozarządowych (89%), pracownicy oświaty (68%) i ochrony zdrowia (64%).
- Wśród czynników utrudniających skuteczne przeciwdziałanie przemocy w rodzinie wskazano zarówno na czynniki leżące po stronie samych ofiar (brak motywacji osób doświadczających przemocy do podejmowania działań – 81%), jak i czynniki instytucjonalne: rozbudowana biurokracja (74%), nadmierna liczba zadań (69%) oraz brak zaangażowania lub nierówne zaangażowanie przedstawicieli służb w działania (65%).

1.2 Pracownia badań SOMA z siedzibą w Toruniu, we współpracy z Obserwatorium Integracji Społecznej funkcjonującym w strukturze Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, na zlecenie Zarządu Województwa Warmińsko-Mazurskiego, przeprowadziła badania pt. *Przemoc w rodzinie w województwie warmińsko-mazurskim- w poszukiwaniu rozwiązań problemu*. Badaniem objęto osoby doświadczające przemocy w rodzinie, osoby stosujące przemoc w rodzinie oraz osoby pracujące w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie. W raporcie z badania znajduje się charakterystyka, m.in: osób doświadczających przemocy oraz osób stosujących przemoc.

- Kwestionariusz wysłano do 200 osób doświadczających przemocy, otrzymano zwrot na poziomie 84,5% (169). Wśród badanych przeważały kobiety (164 ze 169 osób), w próbie znaleźli się tylko 2 mężczyźni. W całej próbie nieco ponad połowę badanych ofiar przemocy stanowili mieszkańcy wsi (59,2%). Wśród badanych było 27,2% mieszkańców małych miast, 4,1% miast średniej wielkości, 5,3% z dużych miast powyżej 100 tys. mieszkańców. Dominowały osoby z niskim wykształceniem: 31,3% to osoby z wykształceniem gimnazjalnym lub niższym, a 34,3% z wykształceniem zasadniczym zawodowym, 23,7% badanych miało wykształcenie średnie i pomyślnie. Co dziesiąty z badanych miał wykształcenie wyższe. Wśród badanych przeważały osoby w trudnej sytuacji materialnej, które nie mogły zaspokoić nawet podstawowych potrzeb (24,9%) lub zaspokajały je z trudem, oszczędnie gospodarując domowym budżetem (42%). Cechą wspólną tych osób jest ekonomiczne uzależnienie od partnera życiowego, wzór zachowania z domu rodzinnego, bezradność życiowa, niskie umiejętności komunikacyjne, nieradzenie sobie z rozwiązywaniem sytuacji stresowych i konfliktowych.
- Kwestionariusz wysłano do 200 osób stosujących przemoc, otrzymano zwrot na poziomie 76,5% (153). Wśród osób stosujących przemoc dominowali mężczyźni (132 spośród 153 osób). Sprawcy najczęściej byli w wieku 35-54 lat. Osoby w tym wieku stanowiły łącznie 62,7% wszystkich badanych. Większość badanych osób stosujących przemoc mieszkała na wsi (65,4%) lub w małych miasteczkach (29,4%). Badani sprawcy

Miejski Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Ostródzie na lata 2016 - 2018

przemocy mają na ogół niskie wykształcenie; 42,4% z nich legitymowało się wykształceniem nie wyższym niż gimnazjalne, a 40,5% wykształceniem zawodowym. Zaledwie 5,2% z nich miało wykształcenie wyższe niż średnie. 54% badanych nie była aktywna zawodowo, 44,4% to bezrobotni, a 9,8% to renciści i emeryci. Osoby stosujące przemoc były w lepszej sytuacji materialnej niż ofiary przemocy. Połowa badanych osób stosujących przemoc podejmowała dotąd leczenie lub próby leczenia w związku z uzależnieniem. Leczenie było niemal wyłącznie związane z uzależnieniem od alkoholu. Najczęściej według badanych sprawcami byli mężczyźni, w wieku 20-60 lat, nisko wykształceni, o niskim statusie społecznym, bezrobotni lub osoby aktywne zawodowo zajmujące stanowiska o niskim prestiżu, zależni od systemu pomocy społecznej.

Źródło: „Przemoc w rodzinie w województwie warmińsko-mazurskim – w poszukiwaniu rozwiązań problemu”, przygotowanego przez Pracownię Badań „Soma” z Torunia we współpracy z Obserwatorium Integracji Społecznej funkcjonującym w strukturze Regionalnego Ośrodka Polityki Społecznej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.

1.3 Liczba dzieci, którym zapewniono bezpieczeństwo.

Zgodnie z art. 12a. ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, w razie bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia dziecka w związku z przemocą w rodzinie, pracownik socjalny wykonujący obowiązki służbowe ma prawo odebrać dziecko z rodziny i umieścić je u innej niezamieszkującej wspólnie osoby najbliższej, w rodzinie zastępczej lub w całodobowej placówce opikuńczo-wychowawczej. Tryb umieszczania dzieci w rodzinie zastępczej lub placówce opikuńczo-wychowawczej regulują przepisy ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieranie rodziny i systemie pieczy zastępczej. Decyzję, tę pracownik podejmuje wspólnie z funkcjonariuszem Policji, a także z lekarzem, lub ratownikiem medycznym, lub pielęgniarką. W 2014 roku na 1 359 odebranych dzieci do Sądów wpłynęło ogółem 12 zażaleń z tego uwzględniono w całości zażalenia w 2-ch sprawach dotyczących 6 dzieci. Oddalono zażalenia w 6 sprawach, w 4 sprawach wskazano inne rozstrzygnięcie, np. przekazanie sprawy do innego sądu.

Województwo	Liczba gmin w województwie	Liczba przypadków odebrania dziecka z rodziny w przypadku zagrożenia życia lub zdrowia w związku z przemocą w rodzinie
dolnośląskie	169	34
kujawsko-pomorskie	144	40
lubelskie	213	26
lubuskie	83	26
łódzkie	177	21
małopolskie	182	12
mazowieckie	314	55
opolskie	71	38
podkarpackie	160	9
podlaskie	118	18
pomorskie	123	35
śląskie	167	110
świętokrzyskie	102	10
warmińsko-mazurskie	116	19
wielkopolskie	226	30
zachodniopomorskie	114	105
razem	2 479	588

Źródło: Informacja o skutkach obowiązywania ustawy z dnia 10 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 125, poz. 842), Warszawa, 2011, www.mpips.gov.pl, s. 31.

Liczba dzieci odebranych przez pracownika socjalnego	2012	2013	2014
	500	571	1 359

Z sądowych danych statystycznych wynika, że w 2014 roku sąd opiekuńczy w przedmiocie:

- Ograniczenia władzy rodzicielskiej wydał 14.380 orzeczeń, dotyczących 23.720 dzieci, w tym ze względu na stosowanie przemocy – 815 orzeczeń, dotyczących 1.431 dzieci.
- Pozbawienia władzy rodzicielskiej wydał 10.236 orzeczeń, dotyczących 13.456 dzieci, w tym ze względu na stosowanie przemocy – 301 orzeczeń, dotyczących 438 dzieci.

1.4 Orzecznictwo sądów w zakresie przestępstwa znęcania się z art. 207 § 1 kk, zakwalifikowanego wyłącznie jako przemoc w rodzinie za rok 2014.

- liczba osób osądzonych: 12 520,
- liczba osób skazanych: 10 595.

z tego wymierzono:

- 120 -kary grzywnych samoistnych,
- 474 -kar ograniczenia wolności,
- 10 000 -kar pozbawienia wolności.

w tym:

- 1 432 - bezwzględnych,
- 8 568 - z warunkowym zawieszenia wykonania.

Wśród osób skazanych za przestępstwo z art. 207 § 1 kk zakwalifikowane jako przemoc w rodzinie w 2014 roku było:

- 377- kobiet,
- 10 218- mężczyzn.

Wśród osób pokrzywdzonych tego rodzaju przestępstwem w 2014 roku było:

- 13 086 -kobiet,
- 2 625- mężczyzn,
- 3 616- małoletnich.

w tym:

- 1 695 – dziewczynek,
- 1 921 – chłopców.

W 2014 roku w sądach powszechnych orzeczono:

- powstrzymanie się od nadużywania alkoholu lub używania innych środków odurzających (art. 72 § 1 pkt 5 kk) – 13 677 (2013- 14 236, 2012- 15 203, 2011- 10 635, 2010- 9 449),
- poddanie się leczeniu, w szczególności odwykowemu lub rehabilitacyjnemu albo oddziaływaniom terapeutycznym (art. 72 § 1 pkt 6 kk) – 2 877 (2013 - 2 642, 2012 - 2 564, 2011 – 2 263, 2010- 1 914),
- uczestnictwo w oddziaływaniach korekcyjno-edukacyjnych (art. 72 § 1 pkt 6a kk) – 981 (2013 – 578, 2012 – 346, 2011 -296, 2010 – 253),
- powstrzymanie się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach (art. 72 § 1 pkt 7 kk) – 242 (2013 – 245, 2012 – 316, 2011 – 317, 2010 – 170),
- powstrzymanie się od kontaktowania się z pokrzywdzonymi lub innymi osobami w określony sposób (art. 72 § 1 pkt 7 a kk) -1 319 (2013- 1 149, 2012 – 1 040, 2011 -592, 2010 – 554),
- powstrzymanie się od zbliżania się do pokrzywdzonego lub innych osób (art. 72 § 1 pkt 7a kk) – 600 (2013- 437, 2012- 387, 2011- 190, 2010- 99),
- opuszczenie lokalu mieszkalnego zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym (art. 72 § 1 pkt 7b kk) -522 (2013- 445, 2012 – 536, 2011- 406, 2010-279).

dane pochodzą z MS Sady Rejonowe - Polska MS-S6, Sprawozdanie w sprawie osób osądzonych w pierwszej instancji według właściwości za 2014 rok oraz z MS Sady Okręgowe- Polska MS-S6 Sprawozdanie w sprawie osób osądzonych w pierwszej instancji według właściwości rzeczowej za rok 2014.

II . Prawo wobec przemocy w rodzinie.

2.1 Przeciwdziałanie przemocy w świetle prawa polskiego.

Najważniejszym dokumentem ustanawiającym prawa człowieka jest Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz.U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.). W rozdziale drugim pt. " Wolność, Prawa i Obowiązki Człowieka i Obywatela" reguluje zasady zapewniające każdemu nietykalność osobistą i cielesną oraz stawia na ich straży władze publiczne. Konstytucja wskazuje, że każdy ma prawo żądania od organów władzy publicznej szczególnej ochrony dziecka przed przemocą, okrucieństwem, wyziskiem i demoralizacją. Konstytucja Rzeczypospolitej w art. 18 i 71 wskazuje, że instytucja rodziny jest objęta szczególną ochroną i opieką Rzeczypospolitej Polskiej. Przepis art.33 Konstytucji wskazuje, że kobieta i mężczyzna w Rzeczypospolitej Polskiej mają równe prawa w życiu rodzinnym, politycznym, społecznym i gospodarczym, natomiast zgodnie z art. 72 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej zapewnia ochronę prawa dziecka, a każdy ma prawo żądać od organów władzy publicznej ochrony dziecka przed przemocą, okrucieństwem, wyziskiem i demoralizacją.

Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie z dnia 29 lipca 2005 roku (Dz.U. z 2015r., poz. 1390 z późn. zm.). wskazuje na działania dotyczące przemocy. Wskazuje ona na definicję przemocy w rodzinie, określa zadania organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej. Określa zasady postępowania wobec osób doświadczających przemocy w rodzinie jak również zasady postępowania wobec sprawców przemocy. Zjawisko przemocy w rodzinie bardzo często występuje w rodzinach dotkniętych problemem alkoholowym. Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2015r., poz. 1286 z późn. zm.) reguluje kwestie przemocy. Nakłada ona na samorząd gminy obowiązek udzielania rodzinom, w których występują problemy alkoholowe pomocy psychospołecznej i prawnej oraz obrony przed przemocą. Kolejnym dokumentem regulującym działania dotyczące przemocy jest ustawa z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (Dz.U. z 2015 r., poz.163 z późn. zm.). Określa ona kompetencje jednostek i pracowników pomocy społecznej, których zadaniem jest udzielanie wszelkiej pomocy osobom i rodzinom dotkniętym problemem przemocy w rodzinie. Przemoc w rodzinie jest jednym z kryteriów przyznawania pomocy społecznej.

Przemoc według polskiego prawa jest przestępstwem ściganym z urzędu. Wszystkie instytucje państwowe i samorządowe, które w związku ze swą działalnością dowiedziały się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu są zobowiązane niezwłocznie zawiadomić o tym prokuraturę lub policję. Także osoby, które pełnią w ramach swoich obowiązków zadania służbowe w przypadku podejrzenia o popełnieniu przestępstwa z użyciem przemocy wobec członków rodziny mają obowiązek powiadomienia policji lub prokuratora. Ponadto każdy dowiedziawszy się o popełnieniu przestępstwa ściganego z urzędu ma społeczny obowiązek zawiadomić o tym prokuraturę lub policję.

2.2 Czyny zabronione kwalifikowane jako przemoc w rodzinie.

Zgodnie z kodeksem karnym za czyny podlegające zalicza się:

- znęcanie się fizyczne lub psychiczne nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny – art. 207 k.k;
- uderzenie człowieka lub naruszenie jego nietykalności cielesnej w inny sposób – art. 217k.k (ściganie przestępstwa odbywa się z oskarżenia prywatnego);
- grożenie innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona – art. 190 k.k;
- wzbudzanie u innej osoby uzasadnionego okolicznościami poczucia zagrożenia lub naruszenie jej prywatności poprzez uporczywe nękanie – art. 190 k.k (ściganie na wniosek pokrzywdzonego);
- stosowanie przemocy lub groźby bezprawnej, w celu zmuszanie innej osoby do określonego działania, zaniechania lub znoszenia określonego stanu – art. 191 k.k;
- utrwalanie wizerunku nagiej osoby lub osoby w trakcie czynności seksualnej przez użycie wobec niej przemocy, groźby bezprawnej lub podstępny, albo rozpowszechnienie wizerunku nagiej osoby lub w trakcie czynności seksualnej bez jej zgody – art 191a k.k. (ściganie na wniosek pokrzywdzonego);
- uszkodzenie ciała – art 156 lub 157 k.k ;
- gwałt – art. 197 k.k. (przestępstwo ścigane z urzędu);
- obcowanie płciowe z małoletnim poniżej lat 15 lub dopuszczenie się wobec takiej osoby innej czynności seksualnej lub doprowadzenie jej do poddania się takim czynnościom albo do ich wykonania – art. 200 k.k;

Sytuację osób doświadczających przemocy w rodzinie regulują również przepisy prawa cywilnego zawarte głównie w Kodeksie Rodzinnym i Opiekuńczym, dotyczące m.in.:

- warunków zniesienia przez sąd wspólności majątkowej (art.52),
- warunków orzekania separacji i rozwodu (art. 56, art. 61-art.656),

Miejski Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Ostródzie na lata 2016 - 2018

- orzekanie o winie strony w rozkładzie pożycia małżeńskiego (art.57),
- rozstrzygania władzy rodzicielskiej, obowiązku ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania dziecka w przypadku rozwodu (art.51 § 1),
- sposobu korzystania ze wspólnego mieszkania w przypadku rozwodu (art.58 § 2),
- warunków dokonywania podziału wspólnego majątku (art.58 § 3),
- warunków sądowego ustalenia ojcostwa (art.84),
- obowiązku rodziców do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka (art.133).

Na poziomie krajowym realizowany jest Krajowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014 – 2020. Głównym celem programu jest zwiększenie skuteczności przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz zmniejszenie skali tego zjawiska. Wskazuje na potrzebę zwiększenia profesjonalizmu służb społecznych odnosnie udzielanej pomocy osobom doświadczającym przemocy w rodzinie, jak również podejmowanie stosownych oddziaływań wobec sprawców.

Program przyjął 4 cele szczegółowe:

1. zintensyfikowanie działań profilaktycznych w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
2. zwiększanie dostępności i skuteczności ochrony oraz wsparcie osób dotkniętych przemocą w rodzinie,
3. zwiększenie skuteczności oddziaływań wobec osób stosujących przemoc w rodzinie,
4. zwiększenie poziomu kompetencji przedstawicieli instytucji i podmiotów realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie w celu podniesienia jakości i dostępności świadczonych usług.

Na poziomie krajowym przyjęto *Rządowy program ograniczania przestępczości i aspołecznych zachowań „Razem Bezpieczniej” 2007-2015*. Rządowy program zakłada ograniczenie skali zjawisk i zachowań, które budzą powszechny sprzeciw i poczucie zagrożenia. Wśród problemów związanych z przemocą w rodzinie wymieniono:

- brak reakcji, bierność i tolerancja dla przemocy w rodzinie i zachowań patologicznych,
- niska aktywność instytucji odpowiedzialnych za ustalenie potrzebujących pomocy oraz pomoc ofiarom przemocy w rodzinie,
- brak skutecznej współpracy instytucji odpowiedzialnych za zwalczanie przemocy w rodzinie,
- niski poziom świadomości społecznej i wiedzy o zachowaniach, reakcjach i działaniach, które są przejawami przemocy w rodzinie.

Wśród najważniejszych zaplanowanych zadań Program wymienia:

- promowania odpowiednich wzorców życia rodzinnego (opartych na wzajemnej pomocy, szacunku, partnerstwie, umiejętności rozwiązywania konfliktów bez przemocy),
- edukowanie osób dotkniętych przemocą w rodzinie w zakresie procedury prawnej,
- zwiększenie skuteczności procedury Niebieskich Kart oraz zacieśnienie współpracy instytucji i organizacji społecznych świadczących pomoc prawną, psychologiczną i socjalną dla osób dotkniętych przemocą w rodzinie,
- organizowanie szkoleń tematycznych dla osób pracujących nad ograniczeniem zjawiska,
- wspieranie lokalnych inicjatyw społecznych na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- zlecanie organizacjom pozarządowym zadań w zakresie szkoleń, poradnictwa, pomocy osobom dotkniętym przemocą w rodzinie,
- podniesienie wiedzy na temat symptomów przemocy w rodzinie wśród personelu medycznego podstawowej opieki zdrowotnej oraz szpitali.

Podmiotem odpowiedzialnym za realizację wskazanych w Programie zadań jest minister właściwy ds. zabezpieczenia społecznego w ramach Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie.

Na poziomie wojewódzkim dokumentem programowym z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie jest Wojewódzki Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w Województwie Warmińsko-Mazurskim na lata 2015-2020. Celem głównym Programu jest zmniejszenie skali zjawiska przemocy w rodzinie w województwie warmińsko-mazurskim, do którego określono działania w sześciu celach szczegółowych:

A. Zwiększenie skuteczności działań profilaktycznych, edukacyjnych i wychowawczych w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Priorytetami w ramach realizacji powyższego zadania są:

- propagowanie i wspieranie działań mających na celu zwiększenie kompetencji wychowawczych rodziców i

opiekunów na organizowanych spotkaniach,

- upowszechnianie nowatorskich form pracy z rodziną oraz dziećmi i młodzieżą, takich jak: asystent rodziny, pedagog ulicy, konferencja grupy rodzinnej, mediacje i inne, na spotkaniach i konferencjach,
- propagowanie i wspieranie działań mających na celu edukację uczniów o zagrożeniach płynących z przemocy w rodzinie, poprzez zlecenie zadania organizacjom pozarządowym,
- promowanie wśród dzieci i młodzieży zachowań sprzyjających pozytywnym postawom w rodzinie, poprzez zlecenie zadania organizacjom pozarządowym,
- inicjowanie działań edukacyjnych skierowanych do młodych rodziców, na rzecz zapobiegania przemocy wobec dzieci w okresie wczesnodziecięcym,
- zlecanie zadań organizacjom pozarządowym w zakresie aktywizacji dzieci i młodzieży, m.in. poprzez inicjowanie alternatywnych form spędzania czasu wolnego przez dzieci i młodzieży bez agencji.

B. Zwiększenie skuteczności ochrony ofiar przemocy w rodzinie i zwiększenie dostępności pomocy.

Priorytetami w ramach realizacji powyższego zadania są:

- inspirowanie organizacji pozarządowych oraz samorządów lokalnych do realizacji programów dla osób dotkniętych przemocą w rodzinie oraz promocja dobrych praktyk,
- działania w kierunku likwidacji *białych plam* na terenie województwa (istnieją jeszcze powiaty nie posiadające punktów konsultacyjnych i poradnictwa),
- wspieranie działalności punktów konsultacyjnych, ośrodków wsparcia i ośrodków interwencji kryzysowej oraz rozwoju poradnictwa specjalistycznego dla osób dotkniętych przemocą w rodzinie – poprzez szkolenia i udostępnianie materiałów dydaktycznych,
- wspieranie tworzenia ośrodków wsparcia dla ofiar przemocy,
- aktualizowanie bazy informacyjnej na stronie internetowej na temat możliwości uzyskania pomocy na wszystkich szczeblach samorządu,
- wspieranie działalności Zespołów Interdyscyplinarnych w realizacji procedury *Niebieskie Karty* poprzez szkolenia,
- podjęcie działań we współpracy z NFZ na rzecz aktywności kadry pracującej w ochronie zdrowia w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie,
- rozszerzenie współpracy Zespołów Interdyscyplinarnych z prokuratorami, sądami i kuratorami, poprzez organizowanie wspólnych spotkań, szkoleń.

C. Zwiększenie skuteczności działań interwencyjnych, korekcyjnych i edukacyjnych wobec osób stosujących przemoc.

Priorytetami w ramach realizacji powyższego zadania są:

- włączenie organizacji pozarządowych w działania dotyczące oddziaływań korekcyjno-edukacyjnych dla sprawców przemocy,
- propagowanie konieczności współpracy instytucji działających w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie (m.in. ośrodków pomocy społecznej, policji, szkół, sądów, prokuratury) oraz Zespołów Interdyscyplinarnych w zakresie motywowania i kierowania sprawców do udziału w programach korekcyjno-edukacyjnych oraz promowania *dobrych praktyk*,
- upowszechnianie ramowych programów korekcyjno-edukacyjnych dla sprawców przemocy w rodzinie na regionalnych konferencjach, naradach,

D. Podniesienie kompetencji i doskonalenie umiejętności osób pracujących w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Priorytetami w ramach realizacji powyższego zadania są:

- prowadzenie szkoleń w zakresie rozpoznawania i diagnozowania symptomów świadczących o przemocy w rodzinie, m.in. dla policji, kadry pomocy społecznej, kuratorów, prokuratorów, pracowników ochrony zdrowia i oświaty,
- przeprowadzanie szkoleń w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w tym w szczególności z zasad interwencji, m.in. dla policji, kadry pomocy społecznej, kuratorów, prokuratorów, pracowników ochrony zdrowia i oświaty,
- propagowanie konieczności podnoszenia kompetencji kadr poprzez specjalistyczne szkolenia, w tym także przygotowanie kadr do realizacji programów korekcyjno-edukacyjnych dla sprawców przemocy w rodzinie,

Miejski Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Ostródzie na lata 2016 - 2018

- propagowanie potrzeby i wspieranie realizacji superwizji Zespołów Interdyscyplinarnych, grup roboczych i specjalistów realizujących programy korekcyjno-edukacyjne dla sprawców przemocy w rodzinie.

E. Wzmacnianie współpracy między instytucjami i organizacjami działającymi na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie w Województwie Warmińsko-Mazurskim.

Priorytetami w ramach realizacji powyższego zadania są:

- promocja dobrych praktyk w zakresie zasad współpracy między podmiotami lokalnymi,
- organizacje szkoleń w zakresie budowania partnerstwa i współpracy na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie (cykl szkoleń dla pedagogów, policji, pracowników socjalnych, kuratorów, pracowników ochrony zdrowia, sędziów, prokuratorów itd.),
- rozwój wiedzy oraz wymiana doświadczeń, m.in. poprzez udział w konferencjach na temat zjawiska przemocy w rodzinie,
- organizowanie wojewódzkich konferencji związanych z obchodami Dnia Walki z Przemocą w Województwie Warmińsko-Mazurskim w dniach 25 listopada-10 grudnia – *Biała Wstążka, Otwarte Drzwi*,
- organizowanie spotkań w Specjalistycznych Ośrodkach Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie dla podmiotów działających w poszczególnych subregionach.

F. Podniesienie wrażliwości społecznej na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Priorytetami w ramach realizacji powyższego zadania są:

- inicjowanie i prowadzenie kampanii społecznych mobilizujących społeczność lokalną do aktywnego przeciwstawiania się przemocy w rodzinie (eliminowanie stereotypów) poprzez propagowanie konferencji *Biała Wstążka* oraz media, a także podczas obchodów Warmińsko-Mazurskich Dni Rodziny i organizację *Otwartych Drzwi*,
- propagowanie efektywnych rozwiązań merytorycznych, organizacyjnych i prawnych związanych z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie poprzez konferencję, panele, promocję dobrych praktyk.

III. Zadania organów administracji samorządowej.

W realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie ważną rolę odgrywa współpraca z różnymi służbami, instytucjami oraz organizacjami pozarządowymi z uwzględnieniem potrzeb członków rodziny, mogącymi zainicjować proces zmian służących zatrzymaniu przemocy. Pomoc udzielana rodzinom powinna być kompleksowa i wielodyscyplinarna. Musi uwzględniać aspekty funkcjonowania osoby doświadczającej przemocy jak i sprawcy. Wsparcie oraz pomoc psychologiczną, socjalną, materialną, często medyczną i prawną powinna otrzymać cała rodzina. Ogromną rolę wówczas odgrywają: policjant, pracownik socjalny, członek gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, psycholog, pedagog szkolny, lekarz, pielęgniarka jak również przedstawiciel działającej na danym terenie organizacji pozarządowej. Podejmując decyzję o współpracy jest szansa na zwiększenie efektywności działań na bardziej skuteczne i twórcze rozwiązania problemów. (K.Michańska, D.Jaszczyk- Kuźmińska "Przemoc w rodzinie", Wydawnictwo Edukacyjne Parpamedia, Warszawa 2007, s.33).

3.1. Zadania.

Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie określa zadania dla organów samorządu gminnego, powiatowego jak również wojewódzkiego.

Art. 6. ust 1 Zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie są realizowane przez organy administracji rządowej i jednostki samorządu terytorialnego na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 12 marca 2004r. O pomocy społecznej (Dz.U. z 2015r., poz.163 z późn. zm.) lub ustawy z dnia 26 października 1982r. O wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2015r., poz.1286 z późn. zm.), chyba że przepisy stanowią inaczej.

Do zadań własnych gminy należy w szczególności tworzenie gminnego systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w tym:

- 1) Opracowanie i realizacja gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie;
- 2) prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie w szczególności poprzez działania edukacyjne służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinie zagrożonych przemocą w rodzinie;
- 3) Zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia;
- 4) Tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.

Gmina podejmuje działania na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w szczególności w ramach pracy zespołu interdyscyplinarnego. Zespół interdyscyplinarny powołuje wójt, burmistrz albo prezydent miasta.

Art. 9b ust 1. Zespół Interdyscyplinarny realizuje działania określone w gminnym programie przeciwdziałania przemocy

w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie.

Zadaniem zespołu interdyscyplinarnego jest integrowanie i koordynowanie działań podmiotów, o których mowa w art. 9A ust. 3 i 5, oraz specjalistów z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w szczególności przez:

- 1) diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie;
- 2) podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie mających na celu przeciwdziałanie temu zjawisku;
- 3) inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętym przemocą w rodzinie;
- 4) rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielania pomocy w środowisku lokalnym;
- 5) inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie.

Do zadań grupy roboczej, w szczególności należy:

- 1) opracowanie i realizacja planu pomocy w indywidualnych przypadkach wystąpienia przemocy w rodzinie;
- 2) monitorowanie sytuacji rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz rodzin zagrożonych wystąpieniem przemocy;
- 3) dokumentowanie działań podejmowanych wobec rodziny, w których dochodzi do przemocy oraz efektów tych działań.

IV. Diagnoza problemu.

4.1 Charakterystyka problemu przemocy na terenie miasta Ostróda

W celu właściwego zaplanowania podejmowanych działań niezbędne jest dokonanie analizy problemów społecznych gminy, z uwzględnieniem problemu przemocy w rodzinie.

W Polsce brak jest jednolitego systemu, który zawierałby dane dotyczące przemocy w rodzinie. Oficjalne statystyki odnoszą się do interwencji domowych i sporządzenia tzw. Procedury "Niebieska Karta". Wskazuje one, jedynie "czubek góry lodowej" a nie wskazują na rzeczywistą skalę zjawiska przemocy.

Podstawą prezentowanych poniżej danych jest:

- Miejski Zespół Interdyscyplinarny d/s PP w R,
- Komenda Powiatowa Policji w Ostródzie,
- Miejska Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych,
- Sąd Rejonowy, II Wydział Karny w Ostródzie.

Na przestrzeni trzech ostatnich lat na terenie miasta Ostróda odnotowano:

4.2 Liczba zarejestrowanych procedur "Niebieska Karta - A" przez Miejski Zespół Interdyscyplinarny d/s PP w R.

Rok	Ogółem
2013	79
2014	104
2015	74

Źródło: Miejski Zespół Interdyscyplinarny Ostróda rok 2015

Dane zgromadzone przez Miejski Zespół Interdyscyplinarny w roku 2014 wskazują na 104 wdrożone procedury "Niebieska Karta - A" na terenie miasta Ostróda. Dane stanowią ogólną liczbę wypełnionych procedur. W roku 2013 i 2015 odnotowano spadek wdrożonych procedur "Niebieska Karta - A".

4.3 Liczba sporządzonych procedur "Niebieska Karta" z podziałem na podmioty uprawnione.

Podmioty	2013	2014	2015
Pomoc społeczna	14	11	11
MKRPA	11	8	1
Policja	49	84	60
Oświata	2	1	2
Ochrona zdrowia	3	0	0
Łącznie	79	104	74

Źródło: Miejski Zespół Interdyscyplinarny Ostróda rok 2015

W powyższej tabeli wskazano na podmioty zobowiązane do wdrażania procedury "Niebieska Karta - A" w sytuacji wystąpienia podejrzenia przemocy w rodzinie. Policja stanowi znaczną większość w wdrażaniu procedury. Ochrona zdrowia w roku 2014 i 2015 nie wdrożyła żadnej procedury "Niebieska Karta - A", co nie oznacza, że nie odnotowali żadnych zjawisk przemocy w rodzinie. Najczęściej jest tak, że w sytuacji podejrzenia przemocy w rodzinie w sytuacji hospitalizowanego pacjenta procedura wdrażana jest przez inny uprawniony podmiot. Najczęściej jest to policja.

Miejski Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Ostródzie na lata 2016 - 2018

Od kilku lat na terenie powiatu Ostródzkiego funkcjonuje bezpieczne miejsce przesłuchań, tzw. "Niebieski Pokój". Jest on umieszczony w siedzibie Sądu Rejonowego w Ostródzie.

4.4 Poniższe zestawienie przedstawia stan wykorzystania tego pomieszczenia w latach 2013 – 2015

Rok	Liczba działających "Niebieskich Pokoi"	Liczba przeprowadzonych przesłuchań dzieci
2013	1	Brak danych
2014	1	83 dzieci
2015	1	50 dzieci

Źródło: dane uzyskane z Sądu Rejonowego w Ostródzie

4.5 Ilość wszczętych postępowań z art.207 §1 kk (poniższe dane obejmują cały powiat ostródzki)

2013r.	2014r.	2015r.
66	99	69

Źródło: Dane z Komendy Powiatowej Policji w Ostródzie

4.6 Ilość umorzonych postępowań z art. 207 § 1KK

2013r.	2014r.	2015r.
31	33	24

Źródło: Dane z Komendy Powiatowej Policji w Ostródzie

6. Ilość stwierdzonych przestępstw z art. 207 §1kk

2013r.	2014r.	2015r.
34	62	30

Źródło: Dane z Komendy Powiatowej Policji w Ostródzie 2015

4.7 Liczba osób, wobec których istniało podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie, która była pod działaniem alkoholu, z podziałem na płeć (dane dotyczą całego powiatu ostródzkiego):

2013r.		2014r.		2015r.	
Kobiety	8	Kobiety	5	Kobiety	6
Mężczyźni	114	Mężczyźni	173	Mężczyźni	154

Źródło: Dane z Komendy Powiatowej Policji w Ostródzie 2015

Na podstawie analizy danych można wskazać, że czynnikiem przyczyniającym się do zachowań przemocy w rodzinie jest alkohol. Mężczyźni dopuszczający się przemocy w rodzinie stanowili znaczną większość.

4.8 Liczba zatrzymanych osób, wobec których istniało podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie z podziałem na płeć (dane dotyczą całego powiatu ostródzkiego):

2013r.		2014r.		2015r.	
Kobiety	0	Kobiety	0	Kobiety	0
Mężczyźni	6	Mężczyźni	69	Mężczyźni	55

Źródło: Dane z Komendy Powiatowej Policji Ostróda 2015 rok.

Liczba zatrzymanych do policyjnych pomieszczeń celem wytrzeźwienia z podziałem na płeć (dane dotyczą całego powiatu ostródzkiego):

2013r.		2014r.		2015r.	
Kobiety	8	Kobiety	10	Kobiety	6
Mężczyźni	115	Mężczyźni	111	Mężczyźni	98

Źródło: dane z Komendy Powiatowej Policji Ostróda 2015 rok.

4.9 Liczba sporządzonych Niebieskich Kart -A przez przedstawicieli poszczególnych podmiotów wszczynających procedurę w latach 2011-2014. (dane ogólnopolskie).

Lata	2011	2012	2013	2014
Jednostki organizacyjne pomocy społecznej.	W roku 2011 dane dotyczące Niebieskie Karty A były wypełnione tylko przez przedstawicieli jednostek organizacyjnych pomocy społecznej.	10 800	12 114	13 606
Policja.		50 236	57 902	77 808
Gminne komisje rozwiązywania problemów alkoholowych.		820	813	694
Oświata.		1 473	1671	6 358
Ochrona zdrowia.		491	627	627

Miejski Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Ostródzie na lata 2016 - 2018

Razem :	18 857	63 820	73 119	99 093
---------	--------	--------	--------	--------

Źródło: Sprawozdanie z realizacji Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2020 za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2014 r.

4.9.1 Ochrona i pomoc osobom dotkniętym przemocą w rodzinie (dane ogólnopolskie).

Liczba utworzonych zespołów interdyscyplinarnych.			2 512
Liczba posiedzeń zespołów.			17 549
Liczba osób objętych pomocą zespołów interdyscyplinarnych.	Ogółem.		139 852
	W tym kobiet.	Ogółem.	65 186
		W tym niepełnosprawne.	3 661
		W tym starsi.	7 243
	W tym mężczyźni.	Ogółem.	38 920
		W tym niepełnosprawne.	2 216
		W tym starsi.	3 482
	W tym dzieci.	Ogółem.	35 746
W tym niepełnosprawne.		1 138	
Liczba rodzin objętych pomocą zespołów interdyscyplinarnych.			64 752
Liczba utworzonych grup roboczych.			70 356
Liczba posiedzeń grup.			237 690

Źródło: Sprawozdanie z realizacji Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2014-2020 za okres od 1 stycznia do 31 grudnia 2014 r.

V Cele i działania programu.

5.1 Mocne strony:

- dobra współpraca podmiotów realizujących procedurę "Niebieska Karta";
- przygotowana kadra specjalistyczna pracująca z osobami doświadczającymi przemocy w rodzinie;
- funkcjonowanie Miejskiego Zespołu Interdyscyplinarnego;
- funkcjonowanie Punktu Konsultacyjnego dla Ofiar Przemocy w Rodzinie przy Zespole Pełnomocnika Burmistrza d/s Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych;
- na terenie miasta funkcjonują 2/dwie/ placówki leczenia odwykowego;
- współpraca między instytucjami;
- wysoki poziom szkoleń interdyscyplinarnych kadr jednostek miejskich;
- profesjonalna kadra działająca w jednostkach miejskich;
- dobra współpraca z instytucjami, organizacjami pozarządowymi działającymi na rzecz przeciwdziałania alkoholizmowi i przemocy w rodzinie;
- wprowadzenie asystentów rodziny;
- prawidłowy system spójności współpracujących podmiotów działających na rzecz rodziny (pomoc społeczna, dzielnicowi rejonu, MKRPA, oświata, kuratorzy sądowi);
- funkcjonowanie na terenie miasta tzw. Karty Dużej Rodziny.

5.2 Słabe strony

- brak programów profilaktyczno – społecznych wspomagających system przeciwdziałania przemocy w rodzinie;
- silne funkcjonowanie stereotypów na tematy przemocy w rodzinie wśród niektórych podmiotów działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie;
- niewystarczające poradnictwo specjalistyczne (psycholodzy kliniczni, psychiatrzy dziecięcy);
- trudności w odseparowaniu osoby stosującej przemoc od osoby doświadczającej przemocy;
- niskie zaangażowanie lokalnej społeczności w sygnalizowanie zagrożeń występowania przemocy;
- zbyt mała liczba dzielnicowych rejonu, duża rotacja powodująca trudności w rozpoznaniu sytuacji;

- g. brak ośrodka interwencji kryzysowej na terenie miasta Ostróda;
- h. niskie zaangażowanie prokuratorów z Zespołem;
- i. brak zainteresowania prokuratorów w systemem szkoleń interdyscyplinarnych z przedstawicielami innych podmiotów,
- j. brak możliwości stworzenia warunków do samodzielnego funkcjonowania osób doświadczających przemocy.

5.3 Szanse i zagrożenia.

Szanse:

- a) lepsze egzekwowanie przepisów prawnych,
- b) dostęp do pozyskania zewnętrznych środków finansowych,
- c) Programy krajowe Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych,
- d) zmiana systemu kształcenia, związana z większym naciskiem na realizację zadań wychowawczych i profilaktycznych.

Zagrożenia:

- a) ryzyko wtórnej wiktylizacji (ponowne krzywdzenie) osób doznających przemocy w obszarze działań interwencyjnych,
- b) zjawisko przemocy w rodzinie alkoholowej,
- c) niechęć do podejmowania terapii przez osoby stosujące przemoc.

5.4 Cel główny programu: Zmniejszenie skali zjawiska przemocy w rodzinie na terenie miasta Ostróda.

Cel szczegółowy 1:

Zwiększenie skuteczności oddziaływań profilaktyczno – edukacyjnych i wychowawczych w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Działania:

- aktywizacja dzieci i młodzieży poprzez inicjowanie alternatywnych form spędzania czasu wolnego przez dzieci i młodzież bez zachowań agresywnych – animatorzy ;
- realizacja nowatorskich form pracy z rodziną takich jak: asystent rodziny, pedagog ulicy, spotkania, konferencje, festyny rodzinne;
- propagowanie i realizacja działań zwiększających kompetencje wychowawcze rodziców i opiekunów;
- wprowadzanie działań edukacyjnych skierowanych do rodziców celem zapobiegania przemocy wobec dzieci;
- propagowanie realizacji działań profilaktycznych, edukacyjnych wobec uczniów na terenach szkół podstawowych i gminajów jak również przedszkoli z zakresu przemocy ;
- dystrybucja publikacji, plaktów, ulotek i informatorów;
- promocja "dobrych praktyk".

Realizatorzy:

- Zespół Pełnomocnika d/s Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w tym Punkt Konsultacyjny dla Ofiar Przemocy w Rodzinie;
- Miejski Zespół Interdyscyplinarny;
- MKRPA;
- Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej;
- placówki oświatowe, przedszkola;
- policja;
- organizacje pozarządowe.

Wskaźniki:

- liczba dofinansowanych programów profilaktycznych dotyczących przeciwdziałania przemocy w rodzinie;
- liczba kampanii lokalnych, festynów rodzinnych;
- liczba uczestników szkoleń, konferencji, paneli i seminariów.

Cel szczegółowy 2:

Zwiększenie skuteczności i doskonalenie pomocy dla osób doświadczających przemocy w rodzinie.

Działania:

- merytoryczne wsparcie działalności Miejskiego Zespołu Interdyscyplinarnego, podejmowanie działań na rzecz podnoszenia kwalifikacji członków Zespołu;
- podejmowanie działań interdyscyplinarnych służb w ramach obowiązków służbowych, zawodowych poprzez wdrażanie procedury "Niebieska Karta";
- prowadzenie Punktu Konsultacyjnego dla Osób Doświadczających Przemocy w Rodzinie przy Zespole Pełnomocnika Burmistrza d/s PiRPA;
- szkolenie przedstawicieli podmiotów pracujących w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie i uzależnień, udostępnianie materiałów dydaktycznych;
- prowadzenie poradnictwa prawnego i psychologicznego jako zadanie zlecone innym organizacjom pozarządowym;
- zaangażowanie pracowników ochrony zdrowia (pielęgniarki środowiskowe, rodzinne, położne) na rzecz aktywnej współpracy w podejmowaniu działań profilaktyczno – interwencyjnych w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie;
- aktualizacja bazy informacyjnej na stronie internetowej Zespołu Pełnomocnika d/s PiRPA na temat możliwości uzyskania pomocy.

Realizatorzy:

- Zespół Pełnomocnika d/s Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w tym Punkt Konsultacyjny dla Ofiar Przemocy w Rodzinie;
- Miejski Zespół Interdyscyplinarny;
- Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej;
- placówki oświatowe;
- ochrona zdrowia;
- sąd;
- prokuratura;
- MKRPA.

Wskaźniki:

- Liczba przeprowadzonych szkoleń;
- liczba osób korzystających z poradnictwa psychologicznego, prawnego, Punktu Konsultacyjnego w zakresie uzależnień i przemocy w rodzinie;

Cel szczegółowy 3:

Zwiększanie skuteczności działań interwencyjnych i oddziaływań korekcyjno – edukacyjnych wobec osób dopuszczających się przemocy w rodzinie.

Działania:

- upowszechnianie programów korekcyjno – edukacyjnych dla sprawców przemocy w rodzinie i programów psychologiczno – terapeutycznych prowadzonych na terenie gminy Ostróda i na terenie powiatu ostródzkiego;
- współpraca instytucji/ służb działających w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie (m.in. Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej, MKRPA, policja, prokuratura, sąd, poradnie leczenia odwykowego, Punkt Konsultacyjny) we współpracy z Zespołem Interdyscyplinarnym w zakresie działań motywacyjno – interwencyjnych do udziału w stosownych programach terapeutycznych, korekcyjno – edukacyjnych dla osób dopuszczających się przemocy w rodzinie;
- upowszechniania baz informacyjnych realizowanych programów korekcyjno – edukacyjnych i innych działań terapeutycznych wobec sprawców przemocy w rodzinie.

Realizatorzy:

- Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej;
- MKRPA;
- policja, prokuratura, sąd, kuratorzy zawodowi i społeczni;
- Miejski Zespół Interdyscyplinarny;
- organizacje pozarządowe.

Wskaźniki:

- liczba osób uczestniczących w programach psychologiczno - terapeutycznych, korekcyjno – edukacyjnych skierowanych do sprawców przemocy w rodzinie;
- liczba prowadzonych programów korekcyjno – edukacyjnych, terapeutycznych na terytorium miasta, powiatu ostródzkiego;
- liczba osób skierowanych przez sąd, prokuraturę do udziału w programach korekcyjno – edukacyjnych.

Cel szczegółowy 4:

Zwiększenie kompetencji i umiejętności oddziaływań interwencyjnych i pomocowych osób pracujących w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Działania:

- realizacja szkoleń z zakresu interwencji w kryzysie, diagnozy i rozpoznawania zachowań/ czynników świadczących o doznawaniu przemocy w rodzinie dla pracowników socjalnych, dzielnicowych rejonu i innych pracowników policji, pedagogów szkolnych, kuratorów sądowych (zawodowych i społecznych), pracowników ochrony zdrowia;
- realizacja szkoleń z zakresu motywowania do zmiany zachowań w szczególności dla pracowników socjalnych, dzielnicowych, kuratorów sądowych, pedagogów szkolnych, pracowników ochrony zdrowia, członków MKRPA;
- wskazywanie na potrzeby realizacji superwizji zespołu interdyscyplinarnego i członków grup roboczych innych specjalistów pracujących na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie;
- prowadzenie szkoleń dla Rad Pedagogicznych w placówkach szkół podstawowych, gimnazjów i oddziałów przedszkolnych z zakresu podejmowania działań interwencyjnych w oparciu o procedurę "Niebieska Karta".

Realizatorzy:

- Zespół Pełnomocnika Burmistrza d/s Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w tym Punkt Konsultacyjny dla Ofiar Przemocy w Rodzinie
- Miejski Zespół Interdyscyplinarny;
- policja, sąd, prokuratura;
- Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej, MKRPA;
- placówki oświatowe,
- służba zdrowia,
- organizacje pozarządowe.

Wskaźniki:

- liczba przeprowadzonych szkoleń w zakresie tematu przeciwdziałania przemocy w rodzinie;
- liczba osób przeszkolonych.

Cel szczegółowy 5:

Współpraca między instytucjami i organizacjami w celu podnoszenia wrażliwości społecznej.

Działania:

- organizacja konferencji i seminariów w zakresie budowania partnerstwa na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie;
- udział w obchodach Dni Walki z Przemocą w dniach 25 listopada – 10 grudnia w ramach obchodów "Biała Wstążka";
- działania partnerskie przy realizacji projektów lokalnych związanych z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie;

Miejski Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Ostródzie na lata 2016 - 2018

- realizacji wspólnych szkoleń na rzecz budowy partnerstwa i skutecznych działań interdyscyplinarnych dla różnych podmiotów (policji, pracowników socjalnych, kuratorów sądowych, pedagogów szkolnych, członków komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, ochrony zdrowia, prokuratorów, sędziów);
- udział w prowadzeniu kampanii społecznych na terenie gminy celem eliminowania mitów i stereotypów na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Realizatorzy:

- Miejski Zespół Interdyscyplinarny ;
- Punkt Konsultacyjny dla Ofiar Przemocy w Rodzinie;
- Zespół Pełnomocnika d/s Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych;
- Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej;
- sąd, prokuratura;
- organizacje pozarządowe;
- placówki oświatowe.

Wskaźniki:

- liczba przeprowadzonych szkoleń, seminariów i konferencji;
- liczba kampanii społecznych.

VI. Realizacja programu.

Głównym koordynatorem Miejskiego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Ostródzie na lata 2016 – 2018 jest Pełnomocnik Burmistrza d/s Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

6.1 Finansowanie programu.

Źródłem finansowania Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2016 – 2018 będzie realizowany ze środków budżetu miasta Ostróda w tym:

- a) środki zabezpieczone w ramach Miejskiego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na rok 2016. Zgodnie z zapisem ustawy z dnia 26 października 1982r. O wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi art. 4¹. 1. 2 (Dz. U z 2015r., poz.1286 z późn. zm.). Dział 851, rozdział 851 54;
- b) środki zabezpieczone w dziale 852 "Pomoc społeczna" w rozdziale: 852 05, "Zadania w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie";
- c) w toku realizacji programu zakłada się możliwość pozyskania środków finansowania ze źródeł zewnętrznych, jak również środki podmiotów uczestniczących w realizacji zadań Programu.

6.2 Harmonogram.

Program ma charakter ramowy, natomiast poszczególne działania takie jak sposób realizacji i czas realizacji, podmioty, źródło finansowania, zakres działań, mogą ulec zmianie w latach następnych.

6.3 Monitoring.

Ocena realizacji Programu dokonywać się będzie w oparciu o sprawozdawczość podmiotów zaangażowanych w jego realizację, w tym sprawozdanie z realizacji procedury "Niebieska Karta" prowadzonej przez Miejski Zespół Interdyscyplinarny d/s PP w R.

Sprawozdanie z przeprowadzonych działań przez Zespół Interdyscyplinarny składane będzie do Burmistrza Miasta Ostróda i Zespołu Pełnomocnika d/s Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych .

6.4 Planowane działania/tabela/.

Wydział:851

Dział:851 54

ZADANIE II

Pozycja	Planowane działania	Planowani realizatorzy	Szacunkowa kwota
1.	Dofinansowanie programów terapeutycznych dla osób wobec których stosowana jest przemoc.	Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej.	5.000zł.
2.	Dyżury interwencyjno-konsultacyjne dla osób	Organizacje pozarządowe,	7.000zł.

Miejski Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Ostródzie na lata 2016 - 2018

	wobec których stosowana jest przemoc.	osoby prawne.	
3.	Oddziaływanie na sprawców przemocy w rodzinie poprzez motywowanie ich i kierowanie do udziału w programach korekcyjno-edukacyjnych.	Zespół Pełnomocnika.	W ramach pracy etatowej.
4.	Dofinansowanie szkoleń, kursów służących podniesieniu kompetencji w zakresie zagadnień związanych z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie dla osób zajmujących się problematyką przemocy w rodzinie.	Organizacje pozarządowe, osoby prawne, Zespół Pełnomocnika.	5.000zł.
5.	Dofinansowanie specjalistycznego poradnictwa psychologicznego i prawnego dla osób doświadczających przemocy oraz ich rodzin.	Organizacje pozarządowe, osoby prawne, Zespół Pełnomocnika.	10.000zł.
6.	Kształtowanie świadomości w zakresie uprawnień ofiary, oraz konsekwencji prawnych wobec sprawców przemocy domowej.	Zespół Pełnomocnika.	W ramach pracy etatowej.
7.	Wspieranie rodziców i dzieci z rodzin zagrożonych przemocą lub doświadczających przemocy w rodzinie poprzez opiekę w świetlicach socjoterapeutycznych.	Organizacje pozarządowe, osoby prawne, placówki oświatowe.	15.000zł.
8.	Promowanie rodzinnych form opieki nad dzieckiem, umacnianie więzi emocjonalnej w rodzinie poprzez działania: prozdrowotne, rekreacyjne, sportowe.	Organizacje pozarządowe, osoby prawne, placówki oświatowe.	15.000zł.
9.	Upowszechnianie informacji o formach wsparcia oraz instytucjach udzielających pomocy osobom doświadczającym i stosującym przemoc w rodzinie.	Zespół Pełnomocnika.	W ramach pracy etatowej.
10.	Motywowanie społeczności lokalnej do podejmowania działań na rzecz ofiar przemocy ze szczególnym uwzględnieniem krzywdzonych dzieci, podnoszenie wrażliwości społecznej wobec przemocy.	Zespół Pełnomocnika.	W ramach pracy etatowej.
11.	Organizowanie szkoleń dotyczących procedury <i>Niebieskie Karty</i> .	Organizacje pozarządowe, osoby prawne.	3.000zł.
12.	Wspieranie działań na rzecz promowania pozytywnych metod wychowawczych bez krzywdzenia dziecka i zaniedbywania.	Organizacje pozarządowe, osoby prawne, placówki oświatowe.	3.000zł.
13.	Podejmowanie interwencji w ramach procedury <i>Niebieskie Karty</i> .	Zespół Pełnomocnika. MKRPA, MZI.	W ramach pracy etatowej.
14.	Współpraca z instytucjami/szkoła, miejski ośrodek pomocy społecznej, policji, sąd itp./, które mogą pomóc rodzinie w rozwiązywaniu jej problemów.	Zespół Pełnomocnika. MKRPA, MZI.	W ramach pracy etatowej.
15.	Zajęcia profilaktyczne dla młodzieży szkół gimnazjalnych nt. zjawiska przemocy wobec młodszych i słabszych.	Zespół Pełnomocnika.	W ramach pracy etatowej.

Programem, który realizuje zadania dotyczące przeciwdziałania przemoc w rodzinie jest Miejski Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych na rok 2016. Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie nakłada na gminy obowiązek opracowania i realizacji programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie i ochrony ofiar przemocy. Nie zwalnia z podejmowania działań służących ochronie rodziny przed doświadczaniem przemocy na podstawie art. 4¹ ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (prowadzenie działań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych(...)) należą do zadań własnych gminy)

"art. 4¹ ust. 1 pkt 2 udzielanie rodzinom, w których występują problemy alkoholowe, pomocy psychologicznej i prawnej, a w szczególności ochrony przed przemocą w rodzinie". Zadanie, które powinno być realizowane w

Miejski Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Ostródzie na lata 2016 - 2018

ramach Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.

Miejski Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie obejmuje lata 2016 – 2018., w miarę potrzeb sytuacji społecznej zadania Programu mogą ulec zmianom i udoskonaleniom.

Miejski Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie w Ostródzie jest zgodny z aktami prawnymi oraz dokumentami o charakterze strategicznym, funkcjonującym na poziomie krajowym jak i gminnym.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miejskiej

Tadeusz Bera